

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ
СПРАВА «ВИСОЦЬКИЙ ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF VYSOTSKYY AND OTHERS v. UKRAINE)

(заява № 59753/19 та 2 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 25 лютого 2021 року

На момент подання заяв до Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники тримались під вартою у Державній установі «Дніпропетровська установа виконання покарань (№ 4)».

До Європейського суду заявники скаржилися за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на неналежні умови тримання їх під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту. Заявники також подали інші скарги, які, з огляду на відповідну усталену практику Європейського суду, порушували питання за пунктами 3, 4, 5 статті 5 Конвенції та за пунктом 1 статті 6 Конвенції.

Розглянувши скарги заявників за статтями 3 та 13 Конвенції, Європейський суд нагадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявників під вартою були неналежними і у них не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з їх скаргами, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

Щодо інших скарг заявників Європейський суд, посилаючись на свою попередню практику у справах проти України, констатував порушення пунктів 3, 4, 5 статті 5 Конвенції та пункту 1 статті 6 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

- «1. *Вирішує* об'єднати заяви;
2. *Оголошує* заяви прийнятними;
3. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою;
4. *Постановляє*, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, поданими відповідно до усталеної практики Суду (див. таблицю у додатку);
5. *Постановляє*, що:
 - (а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;
 - (б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»